

man ikke kunde komme til en Løsning af Farvespørgsmaalet ad rent praktisk Veie, saa at man kunde afbilde en Farve, hvilken da nærmest vilde blive en Farve for Margarinen. Jeg kan nemlig give det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Anderjen) Ret i, at man skal paavise Folk, hvad de bør vogte sig for. Jeg vilde ønske, at de to Forslag maatte blive tagne tilbage. Jeg tror ikke, man gavner Sagen ved at lade afstemme om dem. Jeg betragter Afstemningen som ganske formel med Hensyn til Lovforslagets Hovedbestemmelser, idet man tillige søger at enes om at redigere den øvrige Del af Loven, saa den kan betragtes som endelig. Saaledes opfatter jeg Sagen, og jeg tror ogsaa, man paa den Maade bedst kan komme til et praktisk Resultat.

Salkier: Mine Herrer! Naar jeg paa Sagens nuværende Stadium tager Ordet, vil det muligvis være de Herrer temmelig klart, at jeg tror at burde yde Bidrag til Spørgsmaalet fra en anden Side end den, som i Virkeligheden hidindtil har været overveiet. Man har, saa vidt jeg kan skjønne, hidindtil holdt sig aldeles overveiede til Sagens „hvad“, til de almindelige Principer, de almindelige Interesser. Derimod Sagens „hvordan“, der dog virkelig har saa stor Betydning, den Maade, hvorpaa Principerne skulle gennemføres i det Enkelte, har man kun offret faare liden Opmærksomhed. Jeg tror imidlertid, at det netop i nærværende Sag er af faare stor Betydning, om der kunde komme til at foreligge en virkelig klar og god Formulering af Lovens Forskrifter. Dette gjælder ikke alene paa Grund af Lovens særegne Emne; thi hvorledes man end iøvrigt vil se paa Loven, er det dog sikkert, at man her er ved at føre Lovgivningen ind paa nye Baner, man gjør et Indgreb i den almindelige Omsætningsfrihed, som man ikke saaledes kjender i den øvrige Lovgivning. Og hertil kommer en Betragtning af en anden Art. Det er jo med Føie blevet fremhævet, at det, som gjorde Sagen saa betydningsfuld her, var den fremtrædende Stilling, som denne Erhversgren havde i Danmark; men det fører jo ogsaa til, at medens vor Lovgivning iøvrigt jo er Udlandet ganste ligegyldig, er det meget sandsynligt, at netop denne Lov vil blive kjendt i Udlandet og vil blive alvorlig kritiseret der fra de forfjællige modstridende Synspunkter. Og saa fra den Side betragtet har jeg specielt som Jurist et levende Ønske om, at vi kunne være en saadan Lov bekjendt. Jeg skal nu bemærke, at den juridiske Bearbei-

delse i det Hele taget ikke synes at have spillet nogen synderlig fremtrædende Rolle under Sagen fra første Færd; men vist er det, at efter at den store Kamp havde staaet, efter at, om jeg saa maa sige, Røgen var dreven bort fra Valpladsen, fremvød det, som blev tilbage, og som jo foreligger i Aftrykket af Loven, som den blev vedtagen ved 2den Behandling, i alt Fald for en Jurist et faare lidet lysteligt Skue. Nu er det vistnok saa, at de Vændingsforslag, som ere fremkomne fra Udvalget, synes at tyde paa, at man har taget disse juridiske Betragtninger noget mere under Overveielse, det skal fra min Side fuldkommen anerkjendes, at baade den ny § 4 og den ny § 13 og den ny § 16 frembyde ganske væsentlige Forbedringer lige overfor den tidligere Affattelse. Jeg skal imidlertid bemærke, at det dog vistnok kun gjælder med en vis Modifikation. Det forekommer mig saaledes, at naar man ser paa den gamle § 14, der siger: „Sidste Punktum i almindelig borgerlig Straffelovs § 278 kommer ikke til Anvendelse med Hensyn til Forseelser, der gaa ud paa at udgive Margarine for Smør“, saa er denne Bestemmelse jo optagen i den ny § 13 i Begyndelsen, uden at man, saa vidt jeg kan skjønne, har været opmærksom paa, at her efter var hele den gamle § 14 bortfalden. Saaledes gjælder det ogsaa med Hensyn til det meget omtvistede Spørgsmaal angaaende Forsølgningen. Nu er der foreslaaet en ny § 16, som gaar ud paa, at Sager angaaende Overtrædelse af visse Paragrafer behandles som offentlige Politisager, men jeg kan ikke skjønne, at der foreligger et bestemt formuleret Forslag om, at første Punktum af § 13, der siger, at Sager, som anlægges i Genhold til denne Lov, behandles som kriminelle Sager, skal udgaa. Jeg bemærker blot dette som formelle Mangler, der, saa vidt jeg kan skjønne, ere til Stede med Hensyn til Forslagene, uden at jeg iøvrigt skal lægge særdeles Vægt derpaa. Jeg skal iøvrigt saa meget mere afholde mig fra en Drøftelse af Enkelthederne, som jo den Maade, hvorpaa de gamle Stridsspørgsmaal ere blevne optagne, jo i Virkeligheden gjør Behandlingen af Enkelthederne stadig væk usikker. Derimod er der et Punkt, som for mig har spillet en meget betydelig Rolle, og som jeg skal tillade mig at dvæle noget ved. Det er det, der, saa vidt jeg kan skjønne, er Grundtanken for selve Anordningen og har fundet sit Udtryk i Forslaget til § 1, saaledes som den er udgaaet fra det meget ærede Udvalg. Det er jo denne Definition, som gaar ud paa, at ved Margarine forstås i denne Lov kunstigt Smør eller et smørlignende Fabri-